

AFRODITA.

DADES PERSONALS.

Nom grec: Ἀφροδίτη.

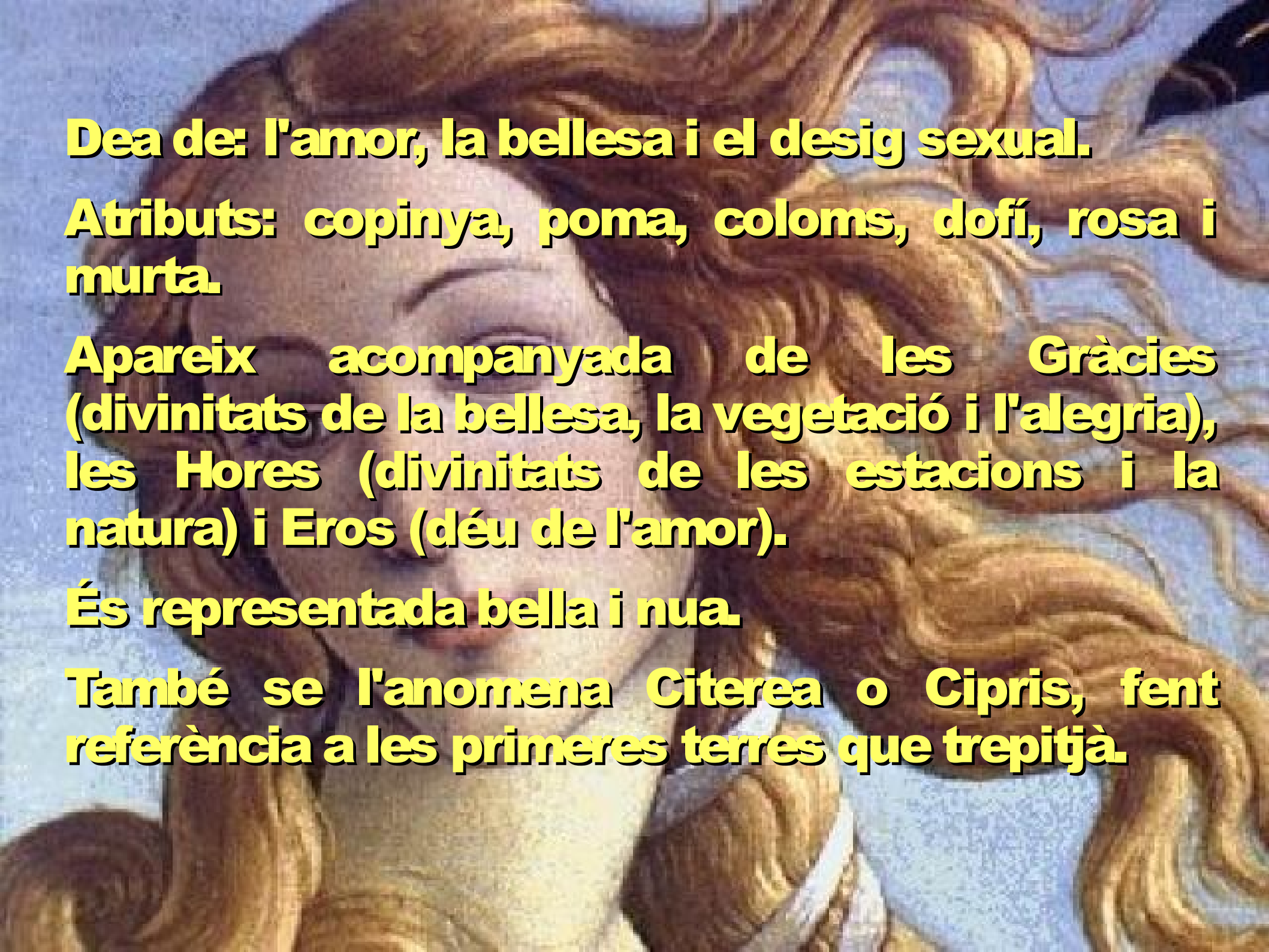
Nom llatí: Venus.

Progenitors: Urà.

Casada amb el déu Hefest, però enamorada d'Ares.

Descendència:

- **Amb Ares: Eros i Ànteros (amor correspost), Deimos (terror) i Fobos (por) i Harmonia.**
- **Amb el mortal Anquises: l'heroi Eneas.**
- **Amb Hermes: Eros.**

Dea de: l'amor, la bellesa i el desig sexual.

Atributs: copinya, poma, coloms, dofí, rosa i murta.

Apareix acompanyada de les Gràcies (divinitats de la bellesa, la vegetació i l'alegria), les Hores (divinitats de les estacions i la natura) i Eros (déu de l'amor).

És representada bella i nua.

També se l'anomena Citerea o Cipris, fent referència a les primeres terres que trepitjà.

***Venus adormida*, Giorgione, 1510**

***Venus d'Urbino*, Tiziano, 1538**

Venus del espejo,
Diego Velázquez, 1646-49

MITES IMPORTANTS.

♦ NAIXEMENT.

Quan Cronos decidí defensar Gea, la seva mare, d'Urà, agafà una falç i li tallà els genitals, que van caure al mar i van engendrar la deessa Afrodita.

Se la considera o bé nascuda de l'escuma del mar o bé del semen del déu. En grec ἄφρος significa escuma.

Tan aviat sortí de la mar, fou conduïda pels Cèfirs, vents suaus, primer a l'illa de Citera i llavors a Xipre, on l'acolliren les Hores, la vestiren i la portaren a l'Olimp.

El naixement de Venus, Botticelli, 1485

El naixement de Venus,

William-Adolphe
Bouguereau, 1879

♦ JUDICI DE PARIS.

A les noces de Tetis i Peleu, pares d'Aquil·les, la deessa de la discòrdia, Eris, no hi fou convidada i llançà una poma que deia: “Per a la més bella”.

Hera, Atena i Afrodita se la disputaven. Zeus elegí el príncep troià Paris com a jutge.

Les tres dees el subornaren: Hera li oferí el regne de l'univers; Atena, ser invencible en la guerra i Afrodita, la mà d'Hel·lena, la dona més bella de Grècia i esposa del rei d'Esparta, Menelau.

Afrodita fou l'elegida i, per tant, causant de la guerra de Troia. Durant tota la batalla, la deessa mostrà la seva protecció i predilecció cap el bàndol troià. Defensà actívement a Paris i a Eneas, no obstant, no pogué evitar la destrucció de la ciutat ni la mort de qui l'elegí com a la més bella d'entre les dees.

♦ **AMORS AMB ARES.**

Zeus casà Afrodita amb Hefest, però ella li fou contínuament infidel.

Un dia a la matinada, els dos amants foren descoberts pel Sol que ho contà a Hefest. Aquest preparà una trampa: una xarxa màgica que només ell podia activar.

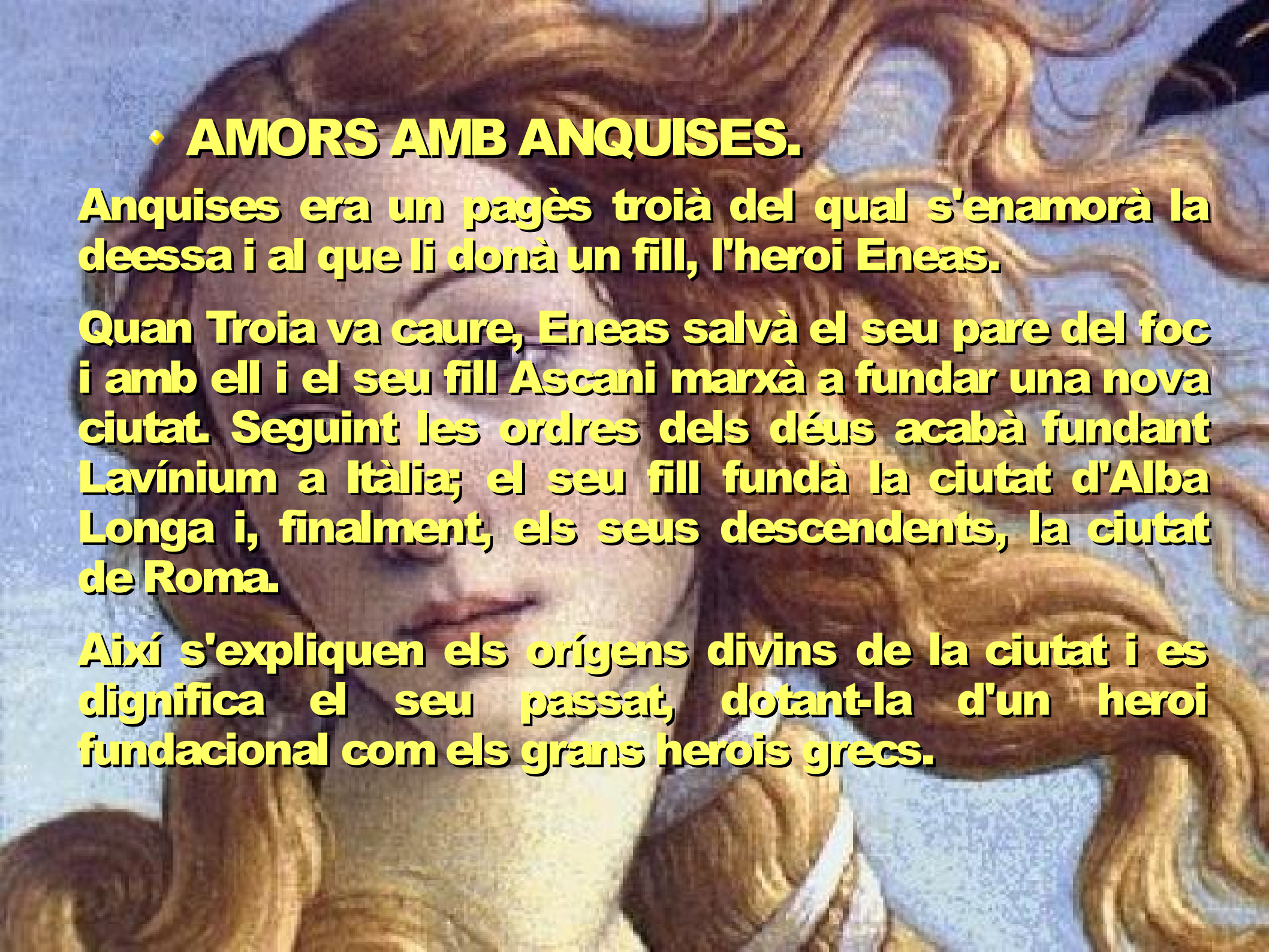
Una nit que es trobaven al llit d'Afrodita, Hefest llançà la xarxa sobre els amants i cridà a la resta de déus, ridiculitzant així Ares i Afrodita.

♦ AMORS AMB ADONIS.

Mirra era filla del rei de Síria i Afrodita, enfadada amb ella, li envià el desig d'unir-se al seu pare. Quan el rei s'adonà de l'incest, intentà matar a Mirra però els déus es compadiren d'ella i la convertiren en arbre. Mesos després, de l'escorça nasqué un nin, Adonis.

Afrodita, en veure la seva bellesa, el recollí i el confià a Persèfone. Aquesta també quedà captivada per Adonis i es negà a retornar-lo a Afrodita.

Zeus hagué de mediar entre les dues deesses, decidint que Adonis passaria un terç de l'any amb cada una i el restant on ell volgués, però el noi decidí quedar-se amb Afrodita. La gelosia d'Ares féu que un senglar el matés.

♦ **AMORS AMB ANQUISES.**

Anquises era un pagès troià del qual s'enamorà la deessa i al que li donà un fill, l'heroi Eneas.

Quan Troia va caure, Eneas salvà el seu pare del foc i amb ell i el seu fill Ascani marxà a fundar una nova ciutat. Seguint les ordres dels déus acabà fundant Lavínum a Itàlia; el seu fill fundà la ciutat d'Alba Longa i, finalment, els seus descendents, la ciutat de Roma.

Així s'expliquen els orígens divins de la ciutat i es dignifica el seu passat, dotant-la d'un heroi fundacional com els grans herois grecs.

- ♦ **CÀSTIG A LES DONES LÈMNIES.**

Afrodità també és coneguda com una deessa venjativa.

Les dones de l'illa de Lemnos no li retien culte i, a causa d'això, els envià una olor insuportable que féu que tots els homes i marits les abandonassin. Elles acabaren fundant una societat només de dones, fins que arribaren els argonautes i s'uniren a elles.

Noces de Tetis i Peleu, **Jacob Jordaens, 1636**

El judici de París, Rubens, 1638-39

♦ **EROS.**

És el deú de l'amor, força fonamental del món ja que assegura la continuïtat de les espècies i dóna cohesió interna al cosmos.

Sobre els seus progenitors hi ha diverses versions. La més extesa el fa fill dels déus Hermes i Afrodita.

És representat com un nin alat amb un arc i fletxes.

Té una aparença innocent, però és una divinitat poderosa i temuda. El déu Apol·lo pateix la seva fúria per burlar-se de la seva aparença.

***Diana i Cupido*, Pompeo
Batoni, 1761**

